

Tempesta

La tempesta s'estén eixordadora
per sobre els plans salvatges,
i a la vall de Morens
la pedregada esflora
la tranquil·la visió dels pasturatges.

La muntanya retruny i l'eugassada
s'aplega dins la jaça
i el pastor, sota l'aigua regalada
s'abriga silenciosos... Fa un fred que glaça!

M'acosto a la cinglera
per veure d'un cop d'ull la gran boscúria;
d'un pi gegant la llarga cabellera
m'assota el front i es migparteix amb fúria.

I la boira lletosa
entela el blau morat de les clotades,
I la tempesta creix majestuosa
ofegant la remor de les cascades.

I va plovent i a la claror dels llamps
les muntanyes em semblen molt més grans...

II

Per la banda dels gorgs el sol esqueixa
la forta nuvolada,
i un clap de llum encén la gran madeixa
de la cascada.

Camino serra amunt, que la serena
s'eixampla sobre meu;
quan sóc a dalt de tot de la carena
els rasos de Fresers són plens de neu!

I la tronada fuig sorolladora...
i les eugues s'abeuren en el riu...
L'esglai s'ha fos i l'herba brilladora
aixeca el cap
tot beneint la tempestat d'estiu!

GUASCH, Joan M.: *Pirinenques*, 1932 (2a.) pp. 44-46.
Morenç – ull de Ter.